

Mál nr. 382/2010

**M
og
vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar launþega.**

Ágreiningur varðandi glötun bótaréttar skv. 1. mgr. 124. gr. vátryggingarsamningalaga.

Gögn.

1. Málskot, móttengið 21.12.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 10.12.2010, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Þann 9.6.2006 var M við störf sem bifreiðarstjóri. Féll hann þá ofan í 4 m djúpa holu sem útbúin hafði verið til að festa rafmangsstaur. M var fluttur til skoðunar á Heilsugæslustöðina Hg. Í læknisvottorði vegna skoðunar hjá bæklunarlækni á Heilbrigðisstofnun H þann 25.9.2007 kemur fram að M hafi í fyrstu haft aðalópægindi frá úlnlið en smátt og smátt meiri ópægindi frá vinstra hné þannig að viðvarandi vökvasöfnun hafi verið í hnénu með sársauka og verkjum. Í læknisvottorði sama bæklunarlæknis, dags. 12.7.2010, segir að segulómrannsókn á hnénu á Sjúkrahúsinu á S þann 15.6.2007 sýndi vökvasöfnun í liðnum auk ummerkja um brjóskskemmdir í innanverðu liðhólfi og hugsanlega einnig í liðbrjóski í lið hnéskeljar við lærlegg. Einnig hafði rannsóknin sýnt óreglu á brjóski á liðflötum innanvert í hnénu. Í framhaldi af fyrrgreindri komu M til bæklunarlæknisins þann 25.9.2007 var hnéd rannsakað betur í liðspeglunaraðgerð þann 28.9.2007. Þá staðfestust ummerki um áverka á brjósk lærleggsmeigin í liðnum milli hnéskeljar og lærleggs auk þess sem ójöfnur voru í brjóski á álagsfleti lærleggs í liðhólfinu innanvert. Við aðgerðina voru mestu ójöfnur í brjóski á lærleggnum jafnaðar og hluti af bólginni liðklæðningu framan og innan í liðnum fjarlægður. Eftir speglunina dró úr einkennum og smátt og smátt varð M ópægindalítill frá hnénu.

Á árinu 2009 sótti í vaxandi verki eftir álag og einnig vissan sársauka við álag á hnéd. Við liðspeglun þann 26.3.2010 staðfestist eins og við fyrri speglunina bólga í liðklæðningu framan til og innanvert í hnénu. Þá kemur fram í fyrrgreindu læknisvottorði að eins og vænta hafi mátt voru áfram ójöfnur í brjóski lærleggsmeigin í liðhólfinu innanvert.

M hefur krafist bóta úr slysátryggingu launþega hjá vátryggingafélaginu X. Var tilkynningu um slysið fyrst komið á framfæri við X þann 27.4.2010. X hefur hafnað bótaskyldu með vísan til 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

Álit.

Eins og málið liggur fyrir og það er reifað í málskoti verður við það miðað að M geri einungis kröfu um að viðurkenndur verði réttur hans til bóta fyrir varanlega örorku úr slysátryggingunni. Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. vsl. glatar sá sem á rétt til bóta úr slysátryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en við segulómskoðun þann 15.6.2007 hafi greinst varanlegur skaði á hnélið M. Sá skaði var svo staðfestur við speglunaraðgerðina þann 28.9.2007. Þótt umfang skaðans hafi verið óljóst á því tímamarki verður ekki hjá því komist að líta svo á að M hafi þá vitað að hann hafi orðið fyrir varanlegri meinsemd í hnénu. Þegar tilkynnt var um slysið til X þann 27.4.2010 var því meira en ár liðið frá því M vissi um það atvik sem krafa hans byggir á. Af því leiðir að réttur hans til bóta fyrir varanlega örorku úr slysátryggingunni telst vera glataður.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega hjá X.

Reykjavík, 4. janúar 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.